אגרות הראי"ה - כרך א' - אגרת רסב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ג' שבט תר"ע - יפו
נמען: ועד עקרון

השובתים יישאו בהוצאות חרישה אחת בלבד. אם העובדים ידרשו לחרוש עכשיו, חרישה נוספת תהיה על חשבונם. עדיף לחכות כחודש. אסור לזרוע בחלקות השובתים. הרב קוק מבקש לסיים את הסכסוך.

עיקרי הדברים

- חלוקת הוצאות החרישה.
- איסור זריעה בחלקות השובתים.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ג' שבט תרעי"ן.

כי[4] הועד הנכבד בעקרון ת"ו, שלו[5].

ע"ד[6] ההגנה מההפסד העלול לבא ע"י[7] השביתה, שהדברים יגעים כדי להגן על העובדים, שלא תפסד חלקתם, שהסכמתי כבר לתקן זה בחרישה. הנני בזה להודיע לכבודם, שלא אוכל להטיל את הוצאות החרישה על השובתים יותר מפעם אחת. על כן אם מצד העובדים יהיו השובתים מוכרחים לחרוש דוקא כעת בזמן החרישה הכללית, אזי אם יהי'[8] צורך לחרוש עוד הפעם, לא תהי'[9] ההוצאה מוטלת עליהם, כי"א[10] על העובדים. ומה טוב שיותרו העובדים, ותהי'[11] החרישה אחרי עבור איזה זמן כחודש ימים, ותספיק חרישה אחת להגנה הדרושה. ופשוט שחלילה לזרע על חלקם של השובתים בכל אופן שבעולם.

ומאד מאד אבקשם, שיהי'[12] בזה קץ לסכסוך זה, העולה לי בכל-כך מצוקי-נפש. וצור ישראל יברך אתכם בברכת טובו ושלומו על אדמת קדשו, כנפשם היקרה ונפש מצפה אשרם וברכתם לעד,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א'-ד'

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 כי - כבוד
5 שלו' - שלום
6 ע"ד - על דבר
7 ע"י - על ידי
8 יהי' - יהיה
9 תהי' - תהיה
10 כי"א - כי אם
11 ותהי' - ותהיה
12 שיהי' - שיהיה